Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini, ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Vsvsfrvctvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

Visual Library

vſuratijs non intelligitur, ſed de Chri
ſtianis, ſecundum communiter doct.
aliter incurrit collegium, vel vniuerſi
tas interdictum Epiſcopi, & ſuperio-
res ſuſpẽſionem, inferiores verò eccle-
ſiaſtici, ſententiam excommunicatio-
nis ipſo facto, ſi non expulerint de ter
ris ſuis infra tres menſes, vel ſi eis do-
mos ad exercẽdum fœnus locauerint,
aut ſub quocunque alio titulo cõceſ-
ſerint, etiam vẽditionis, ſecundũ Ioan.
And. quam excõmnnicationem, ſi per
mẽſem animo indurato ſuſtinuerint,
terræ eorum quandiu in ipſis moran
tur, ipſo facto ſubiaceant interdicto.
Alij laici debent excommunicationẽ
ad hoc idem cõpelli, non ſubſtãte. &c.
ſupra, Excommunicatio 80.
54 DOMINI temporales, & cõmu-
nitates Iudæi concedentes vt fœnerẽt
& locentes eis domos, & facientes cõ
uentiones cũ eis ſuper vſuris exercen
dis, & ſoluẽdis, per eos, qui mutuò ac
cipiunt, mortaliter peccant, & ſunt ex
cõmunicati, & tenentur ad reſtitutio
nem vſurarũ, ſi ipſi Iudęi nõ ſoluerint
quia ſtatuentes, vel pręſumentes iudi-
care, ꝙ vſuræ nõ ſoluantur, ſunt excõ
municati. cle. 1. de vſuris. licet quidã
oppoſitum conſuluerint, vt Barba, &
Pau. de Caſt. conſi. 366. Pe. de anch.
conci. 240. cõtra quos eſt d. Alex. Vin-
centius, & multi docto. & ratio, &c.
poſt miſerabilem de vſu. vbi præcipi
tur dominis, vt cõpellant Iudæos vſu
ras reſtituere: ergo à fortiori non exi-
gere. Ita & hoc Sil tenet. Vſura, vlti.
circa fi. Ex dictis etiam patet, quod nõ
licet locari alicui domos, vt ibi exer-
ceantur vſuræ, ſicut nec dare gladium
furioſo. Multæ aliæ pœnæ debentur
vſurariis publicis, de quibus vide ſum
mas grandes. Sil. ver. vſura. vltim. vbi
ponit multas pœnas vſurariis debitas.
& Tabu ibi, vſura. 1. §. 5.

VSVSFRVCTVS.

1 VSVSFRVCTVS, qui nominatur
ius vtendi re aliena, ſalua rei ſub-
ſtantia: ſecundum glo. in l. 1. ff. de vſu
& ha. non poteſt proprie ſiſtere in re-
bus, quæ ſolo vſu cõſummuntur, quia
vtendo nõ ſalua eſſet res, vt eſt veſtis,
triticum, & huiuſmodi.
2 VSVS eſt tantum pro ſe: vt ſi cõce-
do tibi vſum equi mei, nõ ꝓpter hoc
poteris dare alteri, vſusfructus aũt al-
teri cõmunicari poteſt. Inſtit. de vſu.
& ha. Itẽ vſurarius habet tantũ vſum
rei, non autẽ fructus, vt qui vſum pe-
coris habet, nõ propter hoc lanam, &
lac habebit, ſecus de vſufructuario.
3 VSVFRVCTVARIVS tenetur
præſtare cautionem, quod vtetur re-
bus, quæ vſu nõ conſumũtur, ſalua re
rum ſubſtãtia, ſicut facit bonus vir, &
ꝓ finito vſufructu reſtituet proprie-
tario quod ſupereſt. de his autem quę
cõſumuntur vſu, præſtabit cautionẽ,
quod ea exhibebit in ea qualitate, vel
præſtabit æſtimationẽ illorũ bonorũ.
c. vlti. de pigno. De his verò quæ non
conſumũtur vſu, ſed veteraſcũt, vt ve
ges, finito vſu. promittet reſtituere, ſi
ſupereunt: ſecun. Pa. in d. c. fin. Si autẽ
cautionẽ non pręſtat. quia nõ petitur,
vel neſcit ſe obligatum ad hoc, & eſt
in bona fide, licitè facit fructus ſuos,
non autẽ quando eſt in mala fide, no-
lens cautionẽ præſtare, quæ petitur, &
ſcit ſe teneri: vnde ſic perceptos fru-
ctus tenetur reſtituere, ſecund. Pa. ca.
conſtet. de pig. & ſic intelligenda eſt
glo. in l. ſi cuius. ff. de vſufruct. & hãc
cautionem teſtator remittere poteſt in
rebus, quæ vſu conſumuntur, non au
tem in aliis, quia daretur materia de-
linquẽdi. ff. de vſufru. l. ſi vſus fruct9.
§. plane. & Pan. in d. c. conſtet.
4 Vſufructuarius nõ tenetur ad expẽ-
ſas magnas, & collectas, & refectiões.
quæ quaſi ęquiualent perceptioni fru
ctuũ, ſecundũ gl. in l. qui cõcubina. ff.
de leg. 3. ad paruas autem collectas, ex
penſas, &c. tenetur ſecundũ Ludo. de
Ro. in nouel. Si autem eſſet legatarius
vſufructuarius omnium rerum gene-
raliter, tunc aut tenetur ſoluere prędi
cta, aut renuntiare. l. hactenus. ff. eo. ti.
5 VSVFRVCTVARIVS omniũ bo
norum tenetur ſoluere ęs alienum de
bonis temporis, ſecundum Hoſtien.
nõ autem ſi eſt relictus vſufructuari9
aliquarum rerum. l. fin. ff. de vſufru.
leg. & ſecundum Panor. de Ca conci.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

385.ſic fiet, quia proprietarius vendet de bonis pro ſolutione æris alieni, & ſic vſufructuarius participabit in ſolutione, quia min⁹ recipiet de fructibus.

6 SI plures ſunt vſufructuarij, & vn⁹ moriatur, accreſcet alteri, & nõ reuertitur ad proprietarium, ſed nõ ſolum quando omnes deficient. ff. de vſufru. accre. per totum inſtit. eod. §. 1.

7 SI relinquatur Petro vſufructus, donec fili⁹ erit in anno pubertatis, & antequã ad illud tẽpus perueniat, moriatur filius: Petrus nihilominus vſufructuarius erit, vſq; ad illud tempus: ſi verò tempus nõ eſt certũ, vt ſi dicatur, donec nupſerit filia mea, & moriatur antequam nubat, erit vſufructuarius, vſq; dũ viuat ipſe vſufructuarius quia fuit poſſibile ꝙ nũquam in vita eius nupſerit. l. ambiguitatẽ. C. eo. tit.

8 VSVFRVCTVARIVS tenetᷣ reficere de grege, de vineis, de arboribus ſi pereunt, ſicut bonus paterfamiliâs, qũdo vniuerſaliter legatur vſusfructus, non aũt ſi legatur in animalibus, niſi ex cauſa ſua pereant. ff. eo. l. vetus. inſtitu. de ter. diui. §. ſed & ſi gregis.

9 SI filius, qui eſt in poteſtate patris ſit relictus vſufructuarius, & moriatur, pater non amittit vſumfructum. ſecun. Bart. in l. literis. C. de vſu. quia videtur factũ hoc eſſe cõtemplatione patris: ſi verò præmoriatur pater, non amittet filios, quia tunc videtur factũ cõtemplatione filij ſecundũ eundem.

VXOR.

1 VXORIS nomine in fauorabilibus venit mulier, quæ contraxit per verba de præſenti, licèt non conſummauerit, in odioſis verò tantùm illa, quæ conſummauit. l. non ſine. C. de bo. quæ li. & not. Pa. in c. tertio loco. de præſum.

2 VXOREM vir poteſt verberare ex magna cauſa, & leui verberatione, cauſa correctionis, ſecundũ Pa. in c. quẽadmodum de iureiu. & ſecundum limitationem Hoſt. & Gof. ibi. aliter faciens grauiter debet puniri. C. de repu authen. ſed nouo iure. Non enim habet vxorem in poteſtatẽ ordinariam ſicut pater filiũ. l. ſi vxor. C. de condi. infer. nec poteſt eã ligare. cap. placuit. cum glo. 33. q. 2. niſi ſit vxor clerici.

3 VXOREM adulteram vir occidere non poteſt ſine peccato mortali, licèt lex quandoq; nõ puniat, vt ſi eã vir inueniat actu in adulterio. l. Gracchus. C. de adul. c. inter hæc. 33. q. 2. Permittit hoc lex humana ſine punitione, nõ autem diuina.

4 VXOR ſecũdum Pa. in c. ex literis. de pigno, viuente viro, poteſt quãdoque agere ad reſtitutionẽ dotis, ſi vir accuſatur propter maleficium, maximè cum peruenitur ad diſtractionem bonorum, & vbi matrimonium venit ſeparandum quò ad thorum. ca. 1. de dote poſt di. nu.

5 VXOR habens virum prodigũ poteſt abſcondere de bonis eius, & non obedire ei in hoc, quia agit negotium eius, ſi ſit in bona fide. Idẽ quãdo eſt luſor, & huiuſmodi. Prudenter enim agit mariti bona conſeruans.

6 VXOR (vt colligitᷣ ex not. in ca. ſi quis neceſſitate. 34. q. 2.) tenetur ſequi virũ, vt vir transfert domiciliũ, niſi feciſſet pactum, de non tranſeundo, niſi poſt pactum aliqua neceſſitas aduenerit, quę impediret maritum ibi manere, tunc tenetur ſequi eum, nec obſtat ar. c. vna quæque. 13. q. 2. Si verò non transfertur domiciliũ, non tenetur ſequi ſecundũ Hoſti. neq; ſi eſt vagabũdus: ſecundũ gl. in d. c. vnaquæq;. niſi ſciens eũ vagabũdum cõtraxerit: quia tunc tenetur, niſi ex cauſa inhoneſta eſſet vagabũdus, vel ſi vellet eã ad peccatum trahere, vel eſſet imminẽs vitę periculum, tunc non tenetur ſequi, vt ſentit gloſ. in dict. capit. ſi quis.

7 QVID ſi vxor eſſet infirma infirmitate perpetua, taliter quod nunquam poſſet reddere debitum marito, ſine periculo vitæ, vel grauis infirmitatis, ita vxoris, ſicut mariti? dico ꝙ ſecundum Thom. Caiet. debẽt ambo ſeruare continentiam, nec commiſcere ad inuicem, exponẽdo ſeipſos periculo mortis, vel grauis infirmitatis. ſuprà. Debitum. §. 3.

FINIS.